

پیروزی تیم ملی والیبال ایران مقابل هلند

در آخرین بازی هفته دوم لیگ ملت‌ها

بازگشت

به صف صعود

صفحه ۶

دوشنبه ۹ تیر ۱۴۰۴ | محرم ۱۴۴۷ | ۳۰ تیر ۲۰۲۵ | سال هفدهم | شماره ۸ | صفحه ۱۰۰۰۰ تومان

تیتیر های امر وز

آیات عظام مکارم شیرازی و نوری همدانی به تهدیدات گستاخانه ترامپ و نتانیاهو علیه رهبر انقلاب واکنش نشان دادند

حکم محاربه

ترامپ

ونتانیاهو

صفحه ۲

ضرورت توجه به گنجاندن حس وطن دوستی و همبستگی ملی در کتب درسی

مکتب میهن

صفحه ۴

جزئیات مصوبه «تشدید مجازات جاسوسی» در ایران منتشر شد

اشد مجازات

برای مخادن امنیت

صفحه ۲

شعار مرگ بر اسرائیل

در جشنواره موسیقی گلاستونبری

مقاومت روی

استیج باب ویلان

صفحه ۸

چگونه پیروز شدیم؟

نگاه

رها عبد اللهی

جنگ اخیر، جنگ بر سر گسترش خاک نبود. جنگی برای پیشگیری از قدرت یابی جمهوری اسلامی در نظم جدید جهانی بود اما در نهایت ایران ۳ هدف اصلی دشمن در تجاوز اخیر را ناکام گذاشت. نخست، لغو برنامه غنی سازی هسته‌ای، دوم، نابودی برنامه موشکی و سوم، سرنگونی نظام و هدف گیری شخصیت حضرت آیت‌الله‌العظمی امام سیدعلی خامنه‌ای. ایران پس از ۱۲ روز تجاوز، با پیروزی از این نبرد بیرون آمد و آتش‌س اعلام‌شده، در حقیقت، اعلام پیروزی جمهوری اسلامی ایران است. این پیروزی نشان داد جمهوری اسلامی مولفه‌های قدرت ارزشمند بسیاری دارد که بسیاری از آنها در محاسبات دشمنان متوهم آن قرار ندارند و همین موجب بر هم خوردن همیشگی نقشه‌های شوم‌شان برای ملت ایران شده برخی از این مولفه‌ها را که در جنگ اخیر بیش از همه مشهود بود، در این نوشتار مرور می کنیم.

■ قدرت نظامی بی نظیر

مدیریت جنگ از سوی ایران در تشدید حملات موشکی به صورت مر حله‌ای و واکنش بسیار سریع در حمله به تل آویو، حیفا و بنر سبع با موشک‌های دارای سر جنگی متعدد و سنگین، اوج حکمت و درایت نظامی بود که به شکست همه طرح‌های دشمن صهیونیست منجر شد و موازنه قوا و معادله را به نفع کشورمان تغییر داد. برتاب موفقیت‌آمیز صدها موشک از انواع کروز و هایپر سونیک، به پرواز درآوردن صدها پهپاد از انواع مختلف اطلاعاتی، تهاجمی، نقطه‌زن، اسقاط ده‌ها جنگنده و پهپادهای فوق پیشرفته و صدها ریزپرنده و رهگیری و انهدام هزاران پرتابه دشمن صهیونیست، قدرت بالای نظامی کشور را به رخ جهانیان کشید و ضمن به چالش کشیدن قدرت پوشالی رژیم صهیونیستی، قدرت بازدارندگی جمهوری اسلامی را به میزان غیرقابل تصویری افزایش داد. با وجود سانسور شدید رژیم صهیونیستی درباره میزان خسارات موشک‌های ایران، کاتال ۱۳ اسرائیل می گویند: «تعداد زیادی موشک ایرانی به پایگاه‌های ترش اسرائیل و مکان‌های استراتژیکی که ما هنوز درباره آنها گزارش نمی دهیم، اصابت کرد.» روزنامه صهیونیستی معاریو هم در گزارشی نوشت: ایران از جنگ، قوی تر خارج شد. عمیت هالیوی، نماینده حزب لیکود در کنستس هم می گویند باید گفت نظام ایران باقی است و همچنان موشک در اختیار داشته و قدرت شلیک سمت ما را دارد.

■ نیروهای مسلح قوی و باایمان

همین چند ماه پیش بود که حکومت یکی از کشور‌های منطقه با خیانت و انفعال نیروهای نظامی‌اش در برابر حمله مهاجمان و اشغالگران، برانداخته شد و مردمش در برابر ظلم آنان بی‌دفاع ماندند.

ادامه در صفحه ۶

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

۱۲۰ سال و ۳۱۱ روز گذشت |

نگاهی به گیشه و سالن سینما

در ۱۲ روز دفاع مقدس

پدافند

سینمایی ایران

صفحه ۸

VATAN-E-EMROOZ | VOL.17 | NO.4353 | SUN,JUN.30,2025 | ISSN:2008-2886

صفحات ۷ و ۵۳

پرونده «وطن امروز» درباره خسارات وارده به رژیم صهیونیستی

در جنگ ۱۲ روزه با ایران؛ از ساختمان‌های ویران تا ویرانی اقتصاد

اسقاطی

چرا دوگانه ایران و جمهوری اسلامی خلاف اصول فلسفه سیاسی است؟

تفکیک هویتی، انکار ایران

یادداشت

مهررداد احمدی

پروژه تصویر می‌شود - یک ایران موزه‌ای، ایران تخت جمشید، یا ایران شاعرانه حافظ و سعدی است، بی‌آنکه حیات سیاسی و اراده امروزین داشته باشد. این نگاه، عملاً از ایران یک شیء تاریخی می‌سازد، نه یک کنشگر سیاسی در صحنه بین‌الملل. در واقع، آنان خواهان ایرانی‌اند که در جهان سیاست، بی‌صدا و بی‌قدرت باشد و نهایتاً به یک فضای فرهنگی نرم و منفعل بدل شود اما ایران، همواره ایران بوده است؛ به شرط مقاومت و دفاع از خویشتن. به تعبیر مرحوم دکتر شریعتی، ملت بودن یعنی داشتن آرمان مشترک، دشمن مشترک و تاریخ مشترک؛ چیزی که با پروژه تفکیک، فرومی‌ریزد. این پروژه، هم‌زمان تکنولوژی روانی خاصی را به کار می‌گیرد: تبدیل ایرانی به یک فرد خصوصی، منزوی و بریده از جمع. روان‌شناسی انزوا، عنصر کلیدی در فلسفه سلطه و استیلاست. فردی که خود را تنها و غیرسیاسی می‌بیند، دیگر نمی‌تواند حامل سنت و تاریخ سیاسی خویش باشد و آماده پذیرش هر مدل «جغات‌بخش» بیرونی می‌شود. درست به همین دلیل است که در حملات رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی، بیش از هر چیز، ایده‌های «زندگی عادی» و «حق شادی فردی» برجسته می‌شود؛ ایده‌هایی که اگرچه در نگاه اول مشروع و انسانی‌اند اما در این بستر، نقش ابزار تقلیل امر سیاسی به امر فردی و حاشیه‌ای را ایفا می‌کنند. مفهوم ملت در ایران، از جنس یک اجتماع زیستی صرف یا قرارداد لیبرالی نیست، بلکه پیوندی قدسی و تاریخی است که حامل معنای فداکاری، شهادت و ایثار است. این پیوند، به صورت نهادی در قالب سپاه، بسیج و شبکه‌های جهادی منطقه‌ای متجلی شده و در عرصه بین‌الملل، به عنوان قدرت نرم و سخت ایران عمل می‌کند. قطع این پیوند، مساوی است با انکار ایران در مقام یک کنشگر کلان. همان‌طور که اشمیت اشاره می‌کند، دشمنان همواره می‌کوشند سیاست را به «غیر فرهنگی» و «غیر اخلاقی» تقلیل دهند تا ملتی را از تشخیص موقعیت و کنش مؤثر محروم کنند. در اینجا، حذف مفهوم جمهوری اسلامی از ایران، گامی است به سوی خلع سلاح فرهنگی و سپس مادی ملت. در این میان، وظیفه متفکر سیاسی، بازگرداندن امر سیاسی به سطح آگاهی عمومی است. یعنی نشان دادن این حقیقت که جمهوری اسلامی، نه به عنوان یک برجسب، بلکه به عنوان تداوم منطقی تاریخ و کنش مؤثر ایران، ایرانی، در واقع تجسم عینی همان میل به استقلال و عزت ملی است. هر پروژهای که بخواهد این پیوستار را بشکند، در عمل، به دنبال استعمار مجدد ذهن و کالبد ایرانی است. این پروژه، شاید در ظاهر به نام آزادی، کرامت انسانی یا رفاه مطرح شود اما در عمق، چیزی جز بازگرداندن ایرانی را موقعیت پیشاملی و مستعمراتی نیست. اینک، مساله پیش روی ما صرفاً یک بحث نظری یا اختلاف گفتمانی نیست، بلکه یک پرسش هستی‌شناسانه است: آیا ما می‌خواهیم به عنوان یک ملت زنده در تاریخ بمانیم یا به عنوان یک جغرافیای زیبا در کاتالوگ گردشگری جهانی ثبت شویم؟ پاسخ به این پرسش، در نهایت به انتخاب میان جمهوری اسلامی و یک ایران بدون اراده ختم می‌شود. این همان انتخابی است که هر نسل باید با تمام وجود بپذیرد و مسؤولیت تاریخی آن را بر عهده گیرد. به بیان دیگر، جمهوری اسلامی نه صرفاً یک نظام سیاسی، بلکه نماد اراده‌ای است که ایران را به یک بازیگر معاصر و مقتدر در جهان بدل کرده است. اگر این اراده و این پیوند قدسی حفظ نشود، ایرانی باقی نخواهد ماند که بتوان برای آن ادبیات، موسیقی یا حتی خاطره‌ای از «ایران» داشته باشیم. به همین دلیل، تفکیک ایران از نظام، صرفاً یک پروژه سیاسی نیست، بلکه تلاشی برای انکار وجود تاریخی ما است؛ کوششی برای خاموش کردن صدای یک ملت در جهان. پاسداشت این وحدت، وظیفه‌ای است سیاسی، فلسفی و در عین حال اخلاقی؛ وظیفه‌ای که هر ایرانی، نه به عنوان شهروندی منفرد، بلکه به عنوان حامل تاریخ و روح یک ملت باید بر عهده گیرد.

دیدگاه

مصطفی نصری

در روزهای اخیر، ایران با یکی از حساس‌ترین و پیچیده‌ترین چالش‌های نظامی و سیاسی خود مواجه شد. رژیم صهیونیستی با حمایت آشکار ایالات متحده بویژه دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، عملیاتی گسترده را با هدف تضعیف توان نظامی ایران و ایجاد شکاف اجتماعی در داخل کشور طراحی کرد. هدف این درگیری که در آن تأسیسات نظامی، هسته‌ای و مناطق مسکونی ایران مورد تهاجم قرار گرفت، نه تنها ضربه به توان دفاعی ایران، بلکه تحریک افکار عمومی برای ایجاد آشوب‌های خیابانی و تضعیف وحدت ملی بود. با این حال، پاسخ قاطع ایران، هم در بعد نظامی و هم در بعد اجتماعی، معادلات دشمن را برهم زد و بار دیگر نشان داد انسجام ملی، بزرگ‌ترین سلاح ایران در برابر تهاجمات خارجی است. درگیری‌های خرداد ۱۴۰۴ نشان داد ایران با تکیه بر توان نظامی و انسجام اجتماعی خود قادر است در برابر پیچیده‌ترین تهدیدات خارجی ایستادگی کند. عملیات «وعده صادق ۳»، هدف قرار دادن پایگاه‌های متعدد و حضور میلیونی مردم در مراسم تشییع شهدا، همگی نشانه‌هایی از قدرت و عزم ملی ایران بود. با این حال، چالش‌های پیش رو، بویژه تلاش‌های غرب برای ایجاد شکاف‌های اجتماعی، همچنان جدی است و حفظ وحدت ملی و هوشیاری در برابر جنگ روانی دشمن کلید موفقیت ایران در این مسیر است.

■ شمار روی نتایج آزمایش ۱۴۰۱

رژیم صهیونیستی سال‌هاست ایران را به عنوان تهدید اصلی خود در منطقه معرفی می‌کند. بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر این رژیم بارها در سخنرانی‌های خود بر لزوم مهار برنامه هسته‌ای ایران و حتی تغییر نظام سیاسی آن تأکید کرده است. این رویکرد سال ۱۴۰۱ با حمایت از اعتراضات داخلی ایران آزمایش شد. اگرچه نتایج آن تلاش‌ها ناقص بود اما به رژیم صهیونیستی و متحدانش اعتماد به نفسی کاذب داد تا خرداد ۱۴۰۴ طرحی جسورانه‌تر را اجرا کنند.

این طرح شامل ۲ بخش اصلی بود: عملیات نظامی گسترده و تحریک ناآرامی‌های داخلی. رژیم صهیونیستی با حملات هدفمند به تأسیسات نظامی و هسته‌ای ایران، از جمله سایت‌های فردو، نطنز و اصفهان و ترور تعدادی از فرماندهان ارشد نظامی قصد داشت سازمان رزم ایران را مختل کند. هم‌زمان نتانیاهو در سخنرانی‌ای علنی، مردم ایران را به آشوب خیابانی دعوت کرد. ترامپ نیز با ارائه طرحی علنی برای براندازی، حمایت خود را از این اقدامات نشان‌دهنده هماهنگی عمیق میان رژیم صهیونیستی و آمریکا برای ایجاد یک بحران چندجانبه در ایران بود.

■ بشارت فتح رسید

برخلاف تصور رژیم صهیونیستی و آمریکا که انتظار داشتند ایران با حملات اولیه دچار فروپاشی شود، ایران در همان شب اول آغاز جنگ تحمیلی، عملیات «وعده صادق ۳» را کلید زد و این عملیات را تا زدن ضربه نهایی در واپسین لحظات جنگ در ۲۲ مرحله ادامه داد. یکی از نکات برجسته این نبرد، هدف قرار دادن پایگاه آمریکایی‌های العیدید در قطر طی عملیات «بشارت فتح» بود که در نهایت تن دادن طرف متجاوز به آتش‌بس را محقق کرد. برخلاف تصور آمریکا که گمان می‌کرد روابط نسبتاً بهتر ایران با قطر می‌تواند مانع اقدام نظامی علیه پایگاه‌های آمریکایی

صفحه ۸

در این کشور شود، ایران با هدف قرار دادن العیدید نشان داد در دفاع از منافع ملی خود، هیچ ملاحظه‌ای با هیچ کشوری، حتی کشورهای منطقه با روابط دوستانه ندارد. این اقدام پاسخ مستقیم به حمایت نظامی آشکار آمریکا از رژیم صهیونیستی، از جمله حملات به تأسیسات هسته‌ای ایران بود. ایران با این اقدام اعلام کرد پایگاه‌های آمریکا در منطقه، اهدافی مشروع برای پاسخ‌های نظامی ایران هستند.

■ سد اصلی مردم مردم بودند

مهم‌ترین عاملی که طرح‌های رژیم صهیونیستی و آمریکا را ناکام گذاشت، وحدت ملی مردم ایران بود. برخلاف تصور طراحان جنگ جدید که انتظار داشتند حملات نظامی و دعوت‌های علنی به آشوب، مردم ایران را به خیابان‌ها بکشاند و شکاف اجتماعی ایجاد کند، مردم ایران نه‌تنها به این دعوت‌ها پاسخ مثبت ندادند، بلکه با حمایت تمام‌قد از تمامیت ارضی و نیروهای مسلح کشور، پیام روشنی به دشمنان ارسال کردند. این حمایت در مراسم تشییع شهدای این درگیری که روز شنبه برگزار شد، به اوج رسید. حضور میلیونی مردم در این مراسم که یادآور مراسم تشییع پیکر سردار شهید سپهبد «قاسم سلیمانی» بود، نشان‌دهنده عمق انسجام و همبستگی ملی در ایران بود. علاوه بر این، واکنش‌های منفی گسترده مردم ایران به چهره‌های اپوزیسیون، از جمله رضا پهلوی که از حملات رژیم صهیونیستی و آمریکای حمایت کرده بودند، قابل توجه بود. این انسجام اجتماعی، سرمایه‌ای ارزشمند برای ایران در برابر تهدیدات خارجی به وجود آورد.

■ طرحی آشوب ادامه دارد

با وجود موفقیت ایران در دفع تهاجم نظامی و حفظ وحدت ملی، دولت‌های غربی و گروه‌های اپوزیسیون وابسته به آنها همچنان به دنبال ایجاد شکاف در جامعه ایران هستند. این تلاش‌ها شامل تحریک نزاع‌های سیاسی، اجتماعی، قومی و مذهبی، همچنین رادیکال کردن تنش‌ها میان ایرانیان و اتباع خارجی ساکن ایران است. حضور جمعیت قابل توجهی از اتباع خارجی در ایران به عنوان یک نقطه آسیب‌پذیر در نظر گرفته شده است که می‌تواند از سوی غرب برای ایجاد تنش‌های اجتماعی مورد سوءاستفاده قرار گیرد. اگرچه نقش پررنگ اتباع غیرمجاز در اقدامات تروریستی، ساماندهی هرچه سریع‌تر و دقیق‌تر آنها را الزام‌آور کرده است اما برخورد‌های غیرسازنده و رادیکال منجر به شکل‌گیری یک بحران جدید از مساله به وجود آمده خواهد شد.

■ مهم‌ترین خط قرمز وحدت ملی است

وحدت ملی، به عنوان مهم‌ترین سرمایه اجتماعی ایران، در طول تاریخ بارها کشور را از گزند تهدیدات خارجی حفظ کرده است. در شرایط کنونی که ایران با تهاجم نظامی و جنگ روانی گسترده‌ای مواجه است، حفظ این وحدت بیش از پیش اهمیت دارد. تمام گروه‌های سیاسی، قومی و مذهبی، با هر سلیقه و نظری، باید این واقعیت را درک کنند که هدف اصلی دشمن، نه یک گروه یا جریان خاص، بلکه تمامیت ارضی و استقلال ایران است. این به معنای نادیده گرفتن انتقادات یا مشکلات داخلی نیست. انتقاد سازنده و تلاش برای رفع نقائص در حوزه‌های مختلف امری ضروری است اما در شرایط جنگ تحمیلی، هیچ موضوعی نباید به عاملی برای ایجاد تقابل و تفرقه تبدیل شود. انتقادات باید در زمان مناسب، با بیان سازنده و به دور از رویکردهای احساسی و رادیکال مطرح شود تا مسیر برای سوءاستفاده دشمن هموار نشود. حفظ وحدت ملی و ارائه تصویری یکپارچه از جامعه ایران، مهم‌ترین ابزار خنثی کردن توطئه‌های پیش رو است.